

23

1726 21

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T. DECANVS
GODFRID. LVDOVIC
MENCKEN D

P. P

COLLEGIORVM QVAE VITEMBERGAE
FLORENT IVRIDICORVM NEC NON IVDICII
PROVINCIALIS IN MARCHIONATV LVSATIAE
INFERIORIS ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO

S. P. D

I. N. I

um in ea, quam, mense Decembri
Anni 1723, proposui, dissertatione
de liberorum & militum, ob de-
fectum consensus parentum, &
chiliarchae, nuptiarum nullitate,
in casu in *th. 22.* formato, num
chirurgus militaris pariter, chiliarchae consentien-
tis in nuptias, testimonio opus habeat? dubius haec
ferim, & quaestionis ipsius determinationem ab Cle-
mentissimo & Potentissimo Legislatore expectare,
declarauerim, nunc quae insecuta sit decisio, hac
mihi scribendi occasione data, publico communica-
bo. Quod Consistorii Ecclesiastici relationem in-
secutum est Rescriptum Regium, datum Dresdae
die XIII. Dec. Anno 1723. non modo die 18.
Martii anni 1719. emissum confirmat, sed ita quo-
que illud declarat, ut chirurgus militaris, priori
edicto comprehensus, intelligendus sit. Ipsa uerba
apponam:

Nun dann solch Ausschreiben von Feldscheern allerdings
mit zuverstehen/ und dergestalt dieselben so wenig/ als an-
dere der Miliz zugethane Personen/ ohne ihrer comman-
diren

direnden Officier Erlaubniß/ sich mit Bestande verloben
können. Als ist unser Begehren hiermit/ ihr wollet euch
also darnach achten zc. zc.

Haec euincunt nullitatem sponsaliorum, imo
ipsarum consummatarum nuptiarum, ex parte chi-
rurgi, qui mille militum tribuni, germ. Obristen/
imperio subest, nec ueniam eum in finem antea im-
petrauit. Nam hoc ex Mandato dicto anni 1709.
clare patet:

Daß künfftig hin keine Verlobung/ vielweniger copula-
tion, vom Wachtmeister und Sergeanten an/ biß auf den
Gemeinen inclusive, Platz finden/ und gültig seyn soll.

Nec distinctio hic attendenda; num chirurgus
militum chiliadi, vel tantum centuriæ, adscriptus
sit? Siquidem uterque chiliarcham suum superio-
rem, intuitu totius chiliadis, agnoscit & reueretur,
ideoque ab hoc obtinenda est requisita concessio.
Formale, ut legitima euadant sponsalia, ac nuptiae,
quae sequuntur, in eo consistit, ut licentia, a chi-
liarcho impetrata, ante sponsalia, quam celebrentur,
demonstretur. Iurata ut sit, non requiritur, Autogra-
pho legionis ducis iure standum. Copia autem neque
simplex, neque uidimata admittitur, nec sola nomi-
nis subscriptio sufficit, cum secundum Mandatum d.
A. 1700. eine ausdrückliche authentische und eigenhän-
dig vollzogene Erlaubniß requiratur. Totum igitur,
in quo se fundat chirurgus, qui ad militum
chiliadem pertinet, attestatum, ueniam continens,
a phylarcho debet scriptum subscriptumque esse.
Hinc

Hinc in confessu militari iudiciali expedita concessio uix sufficiet. Interim qui a chiliarcho facultatem, sponsalia ineundi, obtinuit, dubio procul nuptias quoque celebrare poterit. Qui enim in desponsationem consentit, a nuptiis dissentire non potest. Mandatum d. a. 1709. verbis:

Daß künfftig hin keine Verlöbniß vielweniger copulation &c.

aeque sponsalia ac nuptias, deficiente concessione, damnat. Imo ipsum matrimonium, per sacerdotalem copulam consummatum, pro eo, quod non ualet, reputare, & per bonam consequentiam dissoluere iubet. Non modo igitur consensus sponsalitiis, cum milite aut chirurgo ad militiam referendo, qui consensum sui chiliarchae legitime non docuit, inuitus, nullus est, sed etiam arrhae sponsalitiarum inuicem datae, cadunt in commissum. Liberis, ex infecuto concubitu, natis, deficiunt natales. Facultas etiam, Saxonica Lege, a patre uel a uo alimenta petendi, deficit. Ius uiri & uxoris cessat. Successio, quam matrimonium legitimum tribuit, exulat.

Plura non addam, sed potius ad eum me uerto, cuius causa haec scribo. Est is Clarissimus Dominus IOANNES FRIDERICVS CLEMENT, cuius uitae curriculum, uti ab ipso conscriptum accepi, omnium oculis exponam.

Natus sum die 2. Junii A. 1697. Patrem habui quondam *Virum plurimum Reverendum* M. FERDINANDVM CLEMENT, *Pastorem Primarium apud Prettinenses*, matrem

trem vero **MARIAM ELISABETHAM**, *Georgii LAVRERI, Pastoris quondam apud Chremnicenses in Hungaria filiam.* Alios ex Ascendentibus meis præter **JONAM CLEMENT**, *Senatorem Novosoliensem Hungar.* & jam laudatum **GEORGIVM LAVRERVm**, nominare haud valeo, propterea quod per Parentis & matris præmatura fata simul omnis rerum Hungaricarum notitia periit. Hisce parentibus debeo originem, matrisque obitum præmaturum eo magis lugeo, quod matrem vix facie cognitam habere licuit. Prensus vero meus in prima ætate privatis Præceptoribus me formandum tradidit, nec minus ipse multa cura, multaque industria me instruxit, adeo, ut jussu illius an. 1709. Torgaviam petere potuissem, sed præmatura mors pii Parentis, quæ Dom. I. Advent. an. 1710. accidit, & curta suppellex omnem fere spem, studia ulterius prosequendi, præcidit! Et sane aliud vitæ genus eligendum mihi fuisset, nisi Avunculus, *Vir Nobilissimus Consulissimusque, JOANNES GEORGIVS LAVRER, Jur. Pract. & Consul Torgaviensis Senior*, mihi & ad suscipienda, & ad prosequenda hæc studia denuo princeps & autor extitisset. Per quinque enim, & quod excurrit, annos, quod gratissima mente agnosco, laudatus vir filii loco me habuit, & alimenta necessaria gratis suppeditavit. Intra hocce temporis spatium usus sum fideli instructione Domini **FECKNONIS**, *Rectoris Torgaviensis*, aliorumque, cum primis autem singularia merita & incomparabilem doctrinam **Dn. M. JANI**, *Con-Rectoris apud Torgavienses celeberrimi*, & **Dom. M. SCHROEDERI** *Sub-Rectoris meritissimi*, publice prædico, ingenueque fateor, me haud pauca hisce Viris debere. Anno clō lxxxvi. die 6. Aprilis Torgaviam dereliqui & Academiam hanc petii, ubi absoluto cursu philosophico, animum statim ad leges addiscendas appuli. Excellentissimosque JureConsultos **Dn. B. HORNIVM**, **WERNHERVM**, **GRIEBNERVM**, **BASTINELLERVm**, **MENCKENIVM**, **BERGERVM**, & **KRAVSIVM** tam publi-

publice, quam privatim, docentes audivi, ut adeo eam, qua potitus sum, jurisperitiam, ipsis omnino me debere lubens profitear. Hoc autem loco memoriam Conso-
brini mei beate defuncti, *Viri Magnifici Summeque Reve-
rendi D. MARTINI CHLADENII, Doctoris & Professo-
ris Theologiae Consummatissimi*, quam maxime veneror, gra-
taque mente recolo, quod commendatione illius *Excell.*
GRIBNERO innotuerim, & inter primas felicitatis meae
partes, ab ore jussuque Ejus per aliquot annos pepen-
disse, merito refero. Tam incomparabilis & incredibilis
enim hujus Viri erga me fuit benevolentia, ut toties in
admirationem me rapiat, quoties de ea mecum cogito.
Fuit certe Maecenas, fuit Parens, & verba deficiunt,
quibus tanto Viro gratissimum animum ex debito de-
clarem. Dresdam etiam *Excell. GRIBNERVM*, cum a
Potentissimo Poloniarum REGE

Consiliarius Aulicus & Archivarius inimus constitueretur
& eo vocaretur, secutus, & per tres annos apud Eun-
dem commoratus sum. Postea jussu svasuque *Excell.*
Viri Vitebergam redii, debitamque curam atque indu-
striam ad solidiorem juris cognitionem, & quae deesse
mihi adhuc observaveram, complenda impendi. Huic
instituto etiam diutius immorari mihi licuit, quia Regio
Electoralis beneficio, quod vulgo stipendium Juridicum
vocat, per tres annos clementissime sum adjutus.

Cum hic desinat Candidatus noster in vitae ac
studiorum suorum cursus delineatione, quae re-
stant, addam. Nimirum, quum causis in foro o-
randis se dare, & quae didicerat, aliis legendo pro-
ferre decreuisset, hanc facultatem ab ordine nostro
Juridico sibi concedi, modeste postulavit. Admis-
sus igitur die II. Martii A. M DCC XXIII. ad exa-
men, quod primum honoris gradum meret, in illo
ita stetit, ut Juris Candidati dignitas ipsi, ut debi-

tum laboris praemium, facile decerneretur. Eodem anno d. 17. Iulii in matriculam advocatorum relatus est. A quo tempore praxi cum successu, & administrandae iustitiae, iuriumque ad iurisdictionem pertinentium directioni, ab aliquibus sibi concreditaе, egregie uacauit. Nec minus studiorum morumque Magister nonnullis datus praepositusque est, eorumque labores sua opera promouit. Breui abhinc secundum examen, quod rigorosum appellant, sustinuit, & eam, quam in iure habet, peritiam ac scientiam abunde probauit. Parat nunc publice testari eas, quas fecit in iure nostro progressiones. Sub Praesidio enim Viri Magnifici atque Excellentissimi Io. BALTHAS. WERNHERI ICI, Sacrae Regiae Mai. Polon. ac Elect. Sax. a Consiliis aulae & iustitiae, Facult. Iurid. Ordinarii, sui Ordinis Antecessoris &c. proxima die Veneris inaugurali dissertatione *Sententiam, de Obligatione ex Pacto Sponsalicio, quod uulgo Ja-Wort uocatur, aduersus nouas obiectiones*, defendet. Cui actui ut Magnus Academiae Rector, Illustrissimus Comes, Perillustris L. Baro, Patres conscripti, Omnium Ordinum Doctores cum Reipublicae nostrae ciuibus, & omnibus reliquis, qui studiis bene cupiunt, interesse, ac celebritatem, sua pergrata praesentia, conciliare uelint, Ordinis nostri meoque nomine maxime rogo, atque contendo.

Dabam Dominic. XXIII. post Trin.

A. R. S. clb lccc xxvi

VITEMBERGÆ LITERIS VIDVÆ GERDESIAE.

ULB Halle

004 057 635

3

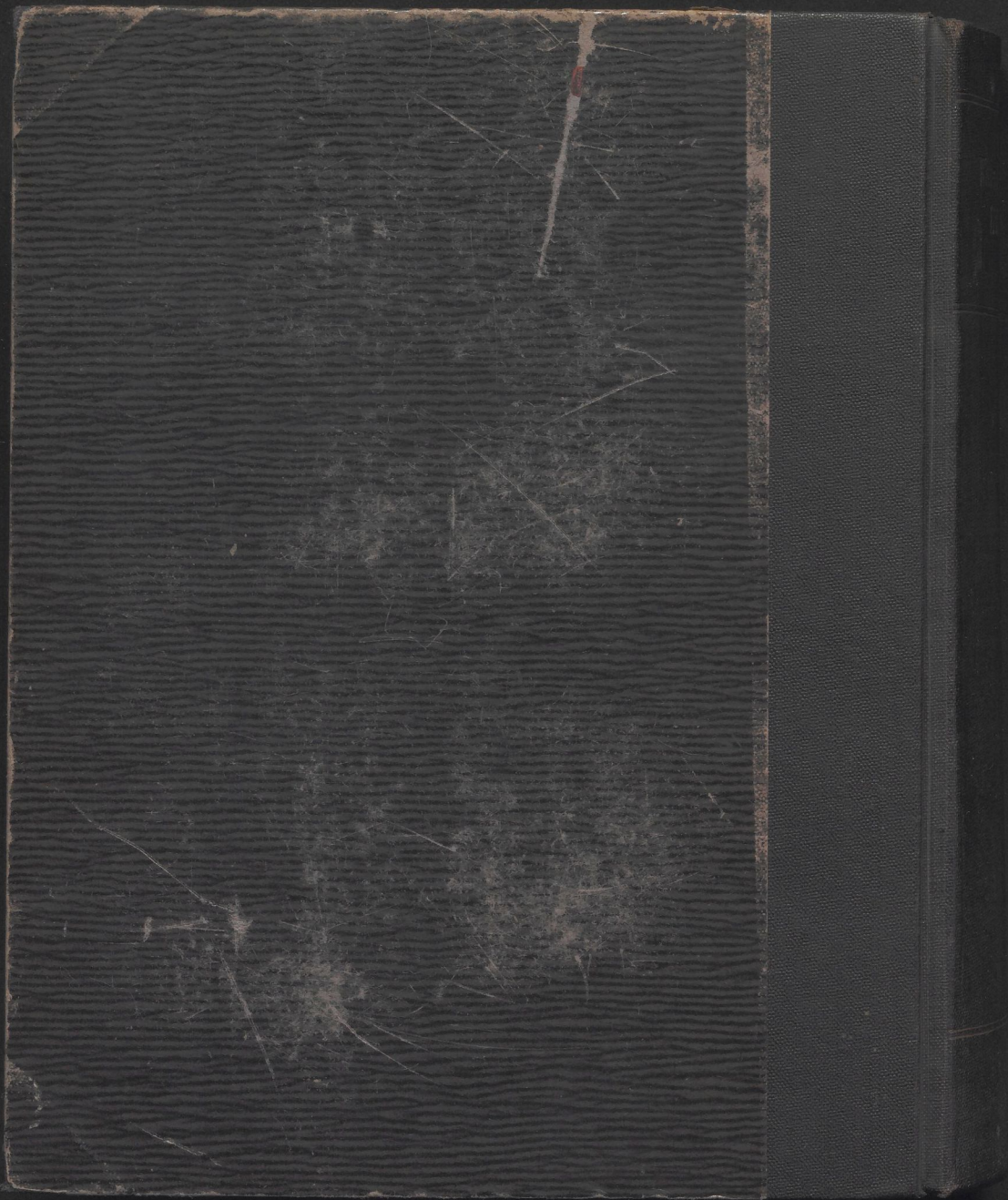

1018

f

sb.

23

1726

21

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI

H. T. DE
GODFRID.
MENC

P.
COLLEGIORVM Q
FLORENT IVRIDICOR
PROVINCIALIS IN MAI
INFERIORIS

LECTORI H

s

